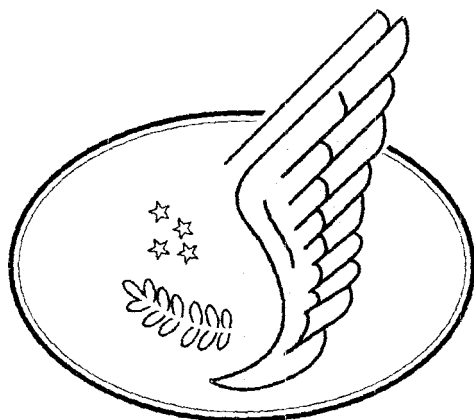

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
Национальный аэрокосмический университет им. Н.Е. Жуковского
«Харьковский авиационный институт»

ХІ МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

**«СОВРЕМЕННЫЕ ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ
В ЭКОНОМИКЕ И УПРАВЛЕНИИ ПРЕДПРИЯТИЯМИ,
ПРОГРАММАМИ И ПРОЕКТАМИ»**

ТЕЗИСЫ ДОКЛАДОВ

Харьков, 2013

ВИЗНАЧЕННЯ РЕСУРСІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ В ДЕРЖАВІ

Лебедченко В.В.

Національний аерокосмічний університет ім. М.С. Жуковського «ХАІ»

Стабільність в системі макроекономічної безпеки досягається правильним функціонуванням і сталим розвитком держави, чому, у свою чергу, сприяє достатня кількість матеріальних, фінансових, трудових і часових ресурсів. Економічно розвинені країни розглядають економічну безпеку не тільки з позиції її регулювання з боку держави, але й з позиції задоволення своїх потреб у стратегічно важливих ресурсах. Види ресурсів та визначення їх суті демонструє рисунок.

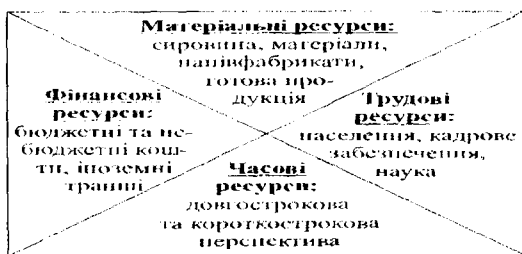

Рис. Ресурси забезпечення безпеки в державі

При цьому головним завданням будь-якої структури, що має в розпорядженні ресурси, є не тільки забезпечення доступу до них, але і раціональне використання, що: безпосередньо впливає на рівень витрат (а отже, і на прибутковість заходів по захисту економічної безпеки); сприяє економії; створює і виконує соціальну відповідальність.

В значній мірі безпека в позакосмічних сферах залежить від використання різних економічних засобів (наприклад, залучення грошових ресурсів). Використовуючи економічні інструменти при оцінці наслідків загроз безпеці в будь-якій сфері діяльності, можна кількісно виміряти збиток і відповідно виділити пріоритетні напрями розподілу ресурсів в державі. Належне фінансове і матеріально-технічне забезпечення виконання заходів, передбачених Стратегією національної безпеки України, має спиратися на сталий і динамічний розвиток національної економіки, розширення фінансових можливостей держави.

Ресурсне забезпечення здійснення заходів на виконання Стратегії національної безпеки України реалізується шляхом обов'язкового врахування щорічних належних видатків у Державному бюджеті, а бюджетне фінансування передбачається привести у відповідність із функціями та завданнями держави і з її економічними можливостями.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ЗАБОРГОВАНІСТЮ
НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ

Мамонов К.А., Боровик О.А.

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

У сучасних умовах господарювання України розвиток підприємств житлово-комунального комплексу характеризується нестабільністю та накопиченням негативних явищ. Зокрема, знижується якість наданих житлово-комунальних послуг споживачам, скорочується рівень технічної готовності об'єктів основних засобів та мереж, перманентна збитковість, неефективність системи управління. У таких умовах особливого значення набуває удосконалення організаційно-економічних засад управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу.

Проблемам функціонування житлово-комунального комплексу присвячені роботи вчених: Бубенка П.Т., Гесця В.М., Качали Т.М., Логвиненка В.І., Полуянова В.П., Торкатюка В.І., Чиж В.І. та ін. Дослідження теоретичних та практичних положень вирішення проблем формування й погашення дебіторської та кредиторської заборгованостей, їх управління здійснювали Бернстайн Л.А., Бланк І.А., Бриггем Ю., Ван Хорн, Ковальов В.В., Момот Т.В., Савицька Г.В., Стоянова О.С., Хелфферт Е. та ін.

Проте, недостатньої уваги приділяється удосконаленню організаційно-економічних засад щодо управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу.

Метою дослідження є вдосконалення теоретико-методичних положень та обґрунтування практичних рекомендацій щодо управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу.

Об'єктом дослідження є процес застосування механізмів та інструментарію щодо управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу.

Важливим аспектом формування організаційно-економічних засад щодо управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу є розробка й реалізація відповідного організаційно-економічного механізму управління.

У результаті систематизації існуючих теоретико-методичних підходів до визначення організаційно-економічного механізму управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу запропоновано характеризувати його як комплекс принципів, методів, інструментів, інформаційно-аналітичного та нормативно-правового забезпечення щодо формування й погашення заборгованості, який враховує

особливості функціонування підприємств житлово-комунального комплексу та рівень взаємодії між різними групами зацікавлених осіб, та спрямований на забезпечення розвитку цих підприємств і надання якісних житлово-комунальних послуг споживачам.

У контексті формування організаційно-економічних засад управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу, враховуючи міжнародний досвід, особливого значення має застосування моделей державно-приватного партнерства. Формування цих моделей є складним багатоаспектним процесом, який складається із комплексу взаємопов'язаних стадій, що базуються на застосуванні принципів, функцій, та регулюються договірними умовами між державними інституціями і приватними партнерами на основі відповідної нормативно-правової документації, і передбачає визначення напрямів партнерства, джерел фінансування, характеристику ризиків і забезпечення моніторингу й контролю з боку державного та приватного партнерів за використаними ресурсами для недопущення необгрунтованого зростання заборгованості на підприємствах житлово-комунального комплексу, що сприятиме зростанню ефективності й результативності їх діяльності.

Водночас, є приклади невдалого застосування моделей державно-приватного партнерства на підприємствах житлово-комунального комплексу. Зокрема, до таких слід віднести застосування концесії на підприємствах водопостачання та водовідведення, надання послуг з обслуговування будинків. Поряд з цим, за даними Світового банку за роки незалежності України є приклади і успішної реалізації моделей державно-приватного партнерства. Так, у сфері енергетики було здійснено 12 проєктів, телекомунікацій – 10, транспорту – 1, водопостачання та каналізації – 2, які профінансовані на 11973 млн. грн.

Отже, застосування моделей державно-приватного партнерства на підприємствах житлово-комунального комплексу є доцільним і обумовлено можливістю залучення значних інвестиційних ресурсів приватних партнерів та забезпечення контролю за їх використанням, що сприятиме зростанню ефективності управління заборгованістю.

Для удосконалення організаційно-економічних засад управління заборгованістю на підприємствах житлово-комунального комплексу необхідно застосовувати економіко-математичний інструментарій для побудови відповідних моделей і встановлення причинно-наслідкових зв'язків між факторами, що дозволить приймати обгрунтовані управлінські рішення.

Таким чином, у результаті дослідження визначені напрями удосконалення організаційно-економічних засад щодо управління заборгованістю на підприємствах житло-

во-комунального комплексу на основі застосування організаційно-економічного механізму управління заборгованістю, моделей державно-приватного партнерства та економіко-математичного інструментарію.

ЕФЕКТИВНА ПРОГРАМА МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ПРИВАБЛЕННЯ СПОЖИВАЧА

Можсвенко Т.Ю.

Національний аерокосмічний університет ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Особливістю сучасної ситуації на вітчизняних ринках товарів та послуг є обсяги та різноманіття ринкової пропозиції, яка значно збільшилась в останні десятиріччя. Кількість підприємств, які пропонують споживачам аналогічні за своїм призначенням товари та послуги, збільшується у геометричній прогресії, породжуючи жорстку конкурентну боротьбу як між вітчизняними, так і іноземними виробниками незалежно від обсягів та сфери їхньої діяльності. В таких умовах одним з найголовніших факторів успіху у боротьбі вітчизняних виробників за потенційного споживача стає заздалегідь розроблена програма маркетингових комунікацій підприємства з ринком. Ефективна програма маркетингових комунікацій повинна базуватися на результатах заздалегідь проведеного дослідження рекламного процесу, а саме дослідження процесу досягнення контакту рекламного анонсу із потенційним споживачем та планування розміщення рекламних анонсів в засобах масової інформації для забезпечення максимальної імовірності контакту рекламного анонсу із цільовою аудиторією.

Можливі варіанти розміщення реклами в засобах масової інформації є чисельними ресурсами передання рекламної інформації, що мають різну результативність у розв'язанні завдання максимізувати рівень охоплення цільової аудиторії рекламною інформацією. У той же час пошук оптимального рішення про розміщення реклами в засобах масової інформації в умовах обмеженого рекламного бюджету об'єктивно передбачає відбір обмеженого числа найбільш ефективних ресурсів. Виходячи з вищесказаного, необхідною умовою проведення ефективної маркетингової політики є пошук рішень відбору засобів масової інформації, які здатні забезпечити необхідну кількість контактів рекламного анонсу із цільовим споживачем, а також пошук рішень оптимізації рекламного бюджету.

У зв'язку з викладеним вище доцільним є економіко-математичне обґрунтування вирішення задачі максимізації рівня обсягу цільової аудиторії при обмеженому бюд-

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

ТЕЗИСЫ ДОКЛАДОВ

XI Международная научно-практическая конференция
*«Современные информационные технологии
в экономике и управлении предприятиями,
программами и проектами»*

Ответственный редактор: Минакова Т.П.

Сдано в печать 10.08.2013. Подписано к печати 15.08.2013.

Формат 60x84 1/16. Способ печати – ризограф.

Усл. печ. лист. 4,4. Тираж 150 экз.